

Wethouder Robert Barker onthulde op 14 april jl. namens de gemeente onder grote belangstelling het Vriendenbankje op het Piet Heinplein. Rechts voorzitter Rupert van Heijningen (foto Esther Langendam)

INTERVIEW MET WETHOUDER BARKER

MAATSCHAPPELIJKE TEGENKRACHTEN BROODNODIG BIJ PLANVORMING

Robert Barker (1987) is sinds vorig jaar wethouder Buitenruimte, Welzijn en Milieu. Dat hij en de Partij voor de Dieren (PvdD) in het college van burgemeester en wethouders terecht kwamen, was nogal onverwacht na een even hectische als langdurige formatie. Ook voor hem.

Barker stond als raadslid en fractievoorzitter in de Haagse gemeenteraad te boek als een vasthoudende dossiervreter, maar ook als activistisch. Na zijn studie Bestuurskunde aan

de Universiteit Twente werkte hij enige tijd als beleidsmedewerker bij het ministerie van Economische Zaken. Hij is al jaren lid van de Vrienden van Den Haag. En dat telt. We spreken met elkaar in zijn werkkamer met uitzicht op het – ook door hem indertijd – zo bekritiseerde cultuurpaleis Amare.

Of zijn huidige functie bevalt? Barker reageert wat lacherig. Ja, het bevalt hem en er valt veel te doen. “Ik heb een vrij

omvangrijke en gevarieerde portefeuille met uiteenlopende onderwerpen, zoals de vergroening van de stad, verbetering van de luchtkwaliteit, stadsboerderijen, riolering, geluid, PFAS en dierenwelzijn. Mijn ambitie is concreet bij te dragen aan een groenere, gezondere en diervriendelijker stad.”

Forse uitdagingen

Dat klinkt mooi. Maar in hoeverre zijn die ideeën en de vele plannen die op de rol staan ook uitvoerbaar? Het stadsbestuur staat immers voor forse uitdagingen. Zoals de energietransitie, nieuwbouw en renovatie en de aanleg van nieuwe infrastructuur in een financieel dure periode, waarin flink bezuinigd en gereorganiseerd moet worden. Of dat allemaal gaat lukken zal over twee jaar zichtbaar zijn, wanneer er weer gemeenteraadsverkiezingen worden gehouden. Duidelijk is wel dat er op veel dossiers van Barker de nodige druk staat. Dat bleek onder meer bij de aanwijzing van de zero-emissiezone in Scheveningen, die op grote weerstand vanuit de visserijsector stuitte.

Macht en overtuigingskracht

De vraag is dan ook in hoeverre hij met zijn groene portefeuille voldoende macht of overtuigingskracht heeft. Bijvoorbeeld om tegen de ideeën en de sterke positie van projectontwikkelaars in te gaan bij sloopplannen of hoogbouw. Die vraag stelde het bestuur van de Vrienden hem ook in een kennismakingsgesprek. “Macht vind ik in dit verband geen juist begrip, ik heb het liever over invloed. Door bij alle beleidsvoornemens in de ambtelijke en bestuurlijke voorbereiding ruim aandacht te besteden aan mijn opvattingen – vooral ook in overleg met maatschappelijke organisaties – ben ik niet bang dat ze ondergesneeuwd zullen worden door politieke of bedrijfsbelangen. Ik ben mij er bij dit alles van bewust dat de plannen die we nu maken pas op langere termijn uitgevoerd kunnen worden. Maar ook nu al zijn we aan de slag. Bijvoorbeeld met het versterken en toevoegen van natuur in het Uilenbos of de Vlietzone en de invoering van zero-emissiezones langs de kust. Ook het vergroenen van versteende wijken als Transvaal en de Schilderswijk staat bijvoorbeeld op het programma. Net zoals projecten op het gebied van duurzaam bouwen. De subsidieregeling voor het vergroenen van daken in bepaalde wijken en het toevoegen van natuur zijn daar goede voorbeelden van. Daardoor zal ook de verdeling van de groenkwaliteit over de stad evenwichtiger worden.”

Gedeukt vertrouwen

Barker is beslist niet bang dat de recente bouwplannen zullen leiden tot een achteruitgang van onverharde openbare ruimte of het verlies van beeldbepalende gebouwen. Met het verblijfsklimaat en de historische, culturele en stedenbouw-

kundige kwaliteiten van Den Haag moet immers zorgvuldig worden omgegaan.

Het enthousiasme van Barker en zijn ambities zijn zonder opsmuk. Realisme voert de boventoon, ook waar het gaat om de participatie met bewoners en organisaties, zoals de Vrienden of de Algemene Vereniging van Natuurbescherming (AVN). In het recente verleden bleken de verschillen tussen gemeente en burgers fors en vaak onoverbrugbaar. Slepende, juridische procedures moesten vaak het conflict beslechten. Zo ontstond er over en weer een vijandig beeld. Het onderlinge vertrouwen vertoont nog steeds forse deuken. Wanneer gaat ambtelijk en bestuurlijk Den Haag nu eindelijk eens serieus luisteren, voordat een definitief oordeel over tal van zaken wordt geveld? Bijvoorbeeld over plannen rond hoogbouw of de sloop van het gebouw van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, de groene inrichting van de Hofplaats of de integrale verbetering van de Haagse Lanen.

Eerlijk zijn over participatieproces

“Ook ik vind dat bewoners in het algemeen vooraan in het besluitvormingsproces moeten zitten”, zegt Barker. “Dat geldt ook voor maatschappelijke en andere organisaties die daarbij betrokken willen worden, daar hebben ze recht op. Maatschappelijke tegenkrachten zijn broodnodig. Die kunnen immers zorgen voor betere, meer uitvoerbare plannen, die de stad uiteindelijk ten goede komen. Uitgangspunt voor mij is daarbij wel dat we eerlijk moeten zijn over het participatieproces. Wat zijn de verwachtingen? Welke termijnen? Welke belangen en randvoorwaarden? En wat is de bereidheid van het college om, daar waar nodig, bij te sturen? Zo zal een serieuze dialoog ontstaan, waarbij uiteraard niet is gezegd dat elke inspreker gelijk zal krijgen. Daarvoor is altijd maatschappelijke en bestuurlijke, integrale afweging nodig, maar dat zal duidelijk zijn. Net zo begrijpelijk is het dat het niet alleen om beleidsvoorbereiding, maar ook om de uitvoering daarvan.”

Die uitgangspunten zijn geheel in lijn met die van de Vrienden. Maar wat en hoe kunnen de Vrienden bijdragen aan de ambities van de wethouder? “Jullie invloed is zeer gewenst. Die leidt vaak tot nieuwe inzichten en verbeteringen in het planproces of de uitvoering ervan, zoals bij verhoging van de kwaliteit van de stedelijke omgeving. Overleg, advisering en inspraak behoren tot het instrumentarium, evenals het Stedelijk Groen Overleg met de AVN, de Vrienden en alle andere groene organisaties in de stad, waar niet alleen politieke en ambtelijke argumenten worden gewisseld. Maar dat geldt ook voor andere partijen. De initiatieven van de Vrienden, zoals die van de ronde tafels, passen daar goed in.”

Robbert Coops, interview